

การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลாதทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ของเยาวชนในประเทศไทย*

POLITICAL AWARENESS, POLITICAL TROLLING AND POLITICAL PARTICIPATION OF YOUTH IN THAILAND

พรรชรนันท์ สายจันดี¹, ธรรมนิศย์ วราภรณ์², ชัยยศ จินารัตน์³

Patcharanan Saijandee¹, Thammanit Varaporn², Chaiyos Jinarat³

มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น^{1,2,3}

The Eastern University of Management and Technology^{1,2,3}

Email : monmon160115@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับองค์ประกอบของการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาททางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาททางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาททางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทย มีอะไรบ้างและเป็นอย่างไร และ 4) เพื่อเสนอแนะปัจจัยที่สำคัญที่เป็นเหตุของการกล่อมเกลาททางการเมืองและมีผลกระทบทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในประเทศไทยให้นักวิชาการ นักการเมืองได้เรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กลุ่มเยาวชนที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย เขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ และยโสธร จำนวน 370 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1. การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาททางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับระดับปานกลาง โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรับรู้ทางการเมือง รองลงมาคือ การกล่อมเกลาททางการเมือง และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง 2. การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาททางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับน้อย โดยมีค่า r ระหว่าง .438 - .550 3. อิทธิพลปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาททางการเมือง และ

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทย ประกอบด้วยความไว้วางใจแบบกระจาย ความไว้วางใจเฉพาะเจาะจง การรับรู้ภายใน กลุ่มเพื่อน และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ทั้งนี้มีผลทดสอบ F เท่ากับ 165.963 (Sig. 001) ส่วนคะแนนมาตรฐาน หรือสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของแต่ละตัวแปรนั้นประกอบด้วย .286, .284, .188, .089 และ .105 นอกจากนี้แล้ว ตัวแปรทั้งหมดมีอำนาจพยากรณ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่า $R^2 = .695$ หากแต่มีระดับความคลาดเคลื่อน .39 หรือมีความมีน้ำหนักเชื่อถือของการพยากรณ์เท่ากับ .691 หรือมีอำนาจพยากรณ์อยู่ในระดับปานกลาง 4. การมีส่วนร่วมทางการเมืองกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ นั้น เกิดจาก 1) การทำกิจกรรมสาธารณะด้วยความสมัครใจ 2) การเฝ้าติดตามผลกระทบจากการใช้อิทธิพลทางการเมือง 3) กำหนดแนวคิดทางการเมือง ซึ่งอาจเป็นผลต่อเนื่องจากการรับฟังแนวคิดหรืออุดมคติทางการเมือง 4) ความรวดเร็วของการสื่อสารในสังคม Online 5) ความรอบรู้ภายใน 6) ความชื่นชมเฉพาะตัว 7) กลุ่มเพื่อน

คำสำคัญ : 1. การรับรู้ทางการเมือง 2. การกล่อมเกลาทางการเมือง 3. การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ABSTRACT

The objectives of the research article were 1) to study the level of elements of political awareness, political trolling and how is the political participation of Thai youths?, 2) to study the relationship between political perception political trolling and political participation politicians have learned The samples used in this research were youth groups studying in the lower and upper secondary schools in Ubon Ratchathani Province. Amnat Charoen Sisaket and Yasothon consisted of 370 people. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation. relationship analysis and multiple regression analysis.

The research results were as follows: 1. Political awareness political trolling and political participation Overall, it was at a moderate level. The variable with the highest mean was political perception, followed by political persuasion and the least is political participation. 2. Political awareness political trolling and political participation there was a statistically significant correlation in the same direction at the .01 level, at a low level, with r-value between .438 - .550. 3. Influence of factors that can predict political perception political trolling and political participation of Thai youths Contains distributed trust specific trust Internal perception, peer group and social media use There is an F test result of 165.963 (Sig. 001) or the predictive coefficients for each

variable are .286, .284, .188, .089 and .105. In addition, all variables had moderate forecasting power with a value of $R^2 = .695$, but had an error level of .39, or had forecast reliability of .691, or had a moderate forecasting power. 4. Political participation of the new generation of youth is due to 1) voluntary public activities 2) monitoring the impact of political influence 3) the emergence of political ideas this may be a consequence of listening to ideas or political ideals 4) the speed of communication in online society 5) internal knowledge 6) individual admiration 7) group of friends.

Keywords : 1. Political Awareness 2. Political Trolling 3. Political Participation

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

มีคำถามมากมายเกี่ยวกับความแตกต่างของบุคคลในการแสดงออกทางทัศนคติหรือพฤติกรรมซึ่ง Yang & Land (2013) ได้อธิบายความแตกต่างนี้ออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ 1)อายุ แสดงให้เห็นว่า คนหนุ่มสาว และคนแก่ มีความแตกต่างด้านมุมมองทางการเมือง 2)ระยะเวลา มักจะมีผลกระทบต่อสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ในขณะนั้น ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองตลอดเวลา และ 3)การกล่อมเกลารวมถึงการเมือง ประสบการณ์ในการเรียนรู้ทางการเมืองที่แตกต่างกัน รวมถึงระยะเวลาจะทำให้ทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองที่แตกต่างกัน ทัศนคติและพฤติกรรมทางการเมืองเป็นกรอบแนวคิดในบริบทของสังคมประชาธิปไตยซึ่งมีความพยายามในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติและการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีความหมายอย่างไรในบริบทของเยาวชน ฉะนั้น การศึกษาวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาเกี่ยวกับเยาวชนในช่วงระยะแรกของกระบวนการกล่อมเกลารวมถึงการเมือง ที่มีผลกระทบต่อทางเลือกของพลเมืองในอนาคต (Jennings & Stoker, 2004)

การมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นแกนสำคัญในสังคมประชาธิปไตยซึ่งพลเมืองในระบบประชาธิปไตยคาดหวังในการมีบทบาทในกิจกรรมสาธารณะผ่านกระบวนการปรึกษาหารือทางการเมืองและการเข้าร่วมทางการเมืองที่ประชาชนเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจ เป็นกระบวนการที่ขอธรรมในระบบประชาธิปไตย (Dalton, 2000) การศึกษาของ Miller (1980) ได้สรุปว่า ความไว้วางใจทางการเมือง มีความสัมพันธ์เชิงบวกปานกลางในการพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การเลือกตั้งและการศึกษาของ Levi & Stoker (2000) การเสื่อมถอยในความไว้วางใจทางการเมือง จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างไรก็ตาม ในการวิจัยของ Kasse (1999) ได้พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความไว้วางใจทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การเขียนข้อร้องเรียน การประท้วง และการแสดงออก การศึกษาของ Schnlz (2005) พบว่า ความรอบรู้

ทางการเมือง สามารถพยากรณ์เชิงบวกในการเข้าร่วมการเลือกตั้ง และกิจกรรมทางการเมือง เช่น การเขียนจดหมายถึงหนังสือพิมพ์และการเข้าร่วมพรรคการเมือง Dahlgren (2007) และ Fahmy (2006) ได้กล่าวถึง พลเมืองเยาวชนที่สนใจในรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบสมัยใหม่ มีเยาวชนส่วนน้อยเท่านั้นที่สนใจพรรคการเมืองและองค์กรทางการเมือง เยาวชนส่วนใหญ่สนใจในเรื่องของเครือข่ายทางการเมือง และกลุ่มชนชั้นกลางทางการเมือง และโดยทั่วไปแล้ว เยาวชนจะใช้อินเทอร์เน็ตในการสื่อสารและเข้าร่วมทางการเมือง จึงเป็นเรื่องที่นำศึกษาเกี่ยวกับทักษะทางอินเทอร์เน็ต และการใช้ Social Media ของเยาวชนที่ทำให้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเมือง (Min, 2010)

การพยากรณ์ความเชื่อทางการเมือง และพฤติกรรม เป็นเรื่องที่น่าสนใจทางจิตวิทยา สังคมวิทยา และการเมืองสนใจในโครงสร้างและองค์ประกอบที่เป็นการกระทำทางการเมือง เพื่อให้ให้นักการเมืองสามารถพยากรณ์การออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ของผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้ง (Silver, 2016) Verba (1965) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมทางการเมืองว่าเป็นความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดของสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อการเมืองและสิ่งที่เกิดขึ้นกับการเมืองเป็นการอยู่ร่วมกันในสังคม แต่แต่ละคนจะมีตัวตนทางการเมือง นั่นคือ ความรู้ ความเชื่อ ทศนคติที่มีต่อกระบวนการทางการเมืองที่เกิดขึ้นจากการกล่อมเกลางานทางการเมือง เป็นการเรียนจากรุ่นสู่รุ่น (Almond & Powell, 1966) Dalton (2000) ได้กล่าวว่า การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ เป็นพื้นฐานของสังคมประชาธิปไตย และเป็นกระบวนการที่ชอบธรรม ของประชาธิปไตย การที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นการเปลี่ยนทัศนคติทางการเมือง ทำให้เกิดความรอบรู้ทางการเมือง ได้แก่ ความรู้สึกและความสามารถของตนเองในการเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนยังทำให้เกิดความไว้วางใจทางการเมือง คือความเชื่อในระบบการเมืองและผลทางการเมือง (Newton & Van Deth, 2010) อย่างไรก็ตาม Almond & Verba (1963) และ Paige (1971) ได้อธิบายว่า ความไว้วางใจทางการเมือง เป็นการรับรู้ของประชาชนที่มีต่อการตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งเป็นเสมือนผลลัพธ์ ในขณะที่ความรอบรู้ทางการเมือง เป็นเรื่องของการได้รับรู้ ซึ่งเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลและปัจเจกบุคคล ซึ่ง Finifter (1970) สรุปว่า เป็นความสับสนองค์ประกอบของความไว้วางใจทางการเมืองและการรอบรู้ทางการเมืองที่เป็นรากฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การออกมาชี้แจงเรียกร้องประชาธิปไตยของนักเรียนนักศึกษาเมื่อเดือนสิงหาคม-กันยายน 2563 เป็นบทบาทการแสดงการชี้แจงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองอีกครั้งหลังจากเงียบหายไปกว่า 40 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นการพัฒนาความคิดทางการเมืองแบบก้าวกระโดด ไปสู่แนวคิดแบบเสรีนิยมใหม่ที่เป็นกลุ่ม Generation Y และ Z ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอนุรักษ์นิยม (Generation X) และกลุ่ม Baby Boomer นักสังคมวิทยาทางการเมืองตะวันตกได้ชี้ให้เห็นว่า ประชาชนมีความเปลี่ยนแปลงทางความคิด ความเชื่อ และค่านิยมทางการเมืองแบบใหม่ โดยเปลี่ยนจากความ

จงรักภักดียินยอมต่อระบบการเมือง ไปสู่การกล้าตั้งคำถาม กล้าเรียกร้องสิ่งที่เห็นว่าไม่ถูกต้องชอบธรรมในการแสดงออกแบบการเมือง ความเปลี่ยนแปลงในความเชื่อและค่านิยมเช่นนี้จะทำให้ระบอบประชาธิปไตยดีขึ้น ผู้มีอำนาจจะรับผิดชอบประชาชน ระบบการเมืองมีความโปร่งใส (พรอัมรินทร์ พรหมเกิด, 2563)

การชุมนุมของนักเรียนนักศึกษาในปี 2563 หลังช่วงวิกฤตโควิด 19 ประเทศไทยปลดการติดเชื้อโควิดมานานกว่า 6 เดือนการชุมนุมแฟลชม็อบในทุกภูมิภาคของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการชุมนุมที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตยโดยมีนักศึกษาประชาชนหลายหมื่นคน เรียกกลุ่มว่ากลุ่มประชาชนปลดแอก หรือการชู 3 นิ้วของนักเรียนมัธยมปลายทั่วประเทศ แสดงสัญลักษณ์ต่อต้านเผด็จการแสดงให้เห็นว่านักเรียนนักศึกษามีความสนใจทางการเมืองและปัญหาบ้านเมือง ซึ่งนายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ ผู้เชี่ยวชาญจิตเวชแสดงความเห็นว่าการที่มีนักเรียนมัธยมปลายออกมาเคลื่อนไหวทางการเมืองเป็นเรื่องที่น่ายินดีสำหรับคนที่ ทำงานด้านการศึกษาเพราะการศึกษาทำให้นักเรียนนักศึกษารู้จักคิด ใฝ่รู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (ไทยรัฐ, 2563) Schaffer (2014) ได้สรุปไว้ว่า การกล่อมเกลางานการเมือง มีบทบาทสำคัญที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเลือกตั้ง การขาดการกล่อมเกลางานการเมืองจะทำให้คนไม่มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองการเลือกตั้ง เป็นเรื่องของแนวความคิดเสรี ซึ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับครอบครัว จะทำให้คนในครอบครัวหรือลูกรักมีพฤติกรรมหรือทัศนคติทางการเมืองแบบใด การพยากรณ์พฤติกรรมออกไปออกเสียงเลือกตั้งมักจะเชื่อมโยงกับสถานภาพทางเพศ (Chaio et al, 2008) นักวิชาการหลายคนได้ศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมทางการเมืองของพลเมืองเยาวชนในหลายประเทศ ตลอดระยะเวลาที่ทศวรรษ ปรากฏว่า พลเมืองเยาวชนที่มีศักยภาพในการติดตามข่าวสารทางการเมืองมีระดับความเชื่อมั่นในรัฐบาลและการมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย (Putman, 2000 และ Torow, 1997)

ในการศึกษาวิจัยนี้จึงสนใจในการเข้าร่วมทางการเมืองของพลเมืองเยาวชน รวมถึงชีวิตประจำวัน ที่มีการพัฒนาพฤติกรรมจากปัจจัยต่างๆที่ทำให้พวกเขาได้รับความรู้เกี่ยวกับการเมือง ฉะนั้น คำถามวิจัยในการวิจัยนี้จึงมุ่งที่จะสืบสวนว่า รูปแบบของการกล่อมเกลางานการเมือง ที่มีต่อสภาพชีวิตทางการเมือง การซึมซับทางการเมือง และลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของแต่ละคนเป็นอย่างไร การเก็บรวบรวมข้อมูลจึงมุ่งเน้นที่เยาวชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองหรือพ่อแม่กลุ่มเพื่อน สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน และการใช้ Social Media ที่มีอิทธิพลต่อการซึมซับทางการเมืองในรูปแบบของความรอบรู้ทางการเมือง และความไว้วางใจทางการเมือง ซึ่งจะทำให้พวกเขามีส่วนร่วมทางการเมือง

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการกล่อมเกลางานการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในประเทศไทย เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่

สำคัญที่เป็นเหตุของการกล่อมเกลாதงการเมืองและมีผลกระทบทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในประเทศไทย

2. โจทย์วิจัย

2.1 ลักษณะของปัจจัยและองค์ประกอบของการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลாதงการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีอะไรบ้างและเป็นอย่างไร

2.2 ปัจจัยการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลாதงการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

2.3 ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การกล่อมเกลாதงการเมือง และการพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนมีอะไรบ้างและเป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.1 เพื่อศึกษาระดับองค์ประกอบของการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลாதงการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทยเป็นอย่างไร

3.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลாதงการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

3.3 เพื่อศึกษาอิทธิพลปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลாதงการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทย มีอะไรบ้างและเป็นอย่างไร

3.4 เพื่อเสนอแนะปัจจัยที่สำคัญที่เป็นเหตุของการกล่อมเกลாதงการเมืองและมีผลกระทบทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในประเทศไทยให้นักวิชาการ นักการเมืองได้เรียนรู้

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

4.1 ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ นักวิชาการหรือนักศึกษา สามารถนำไปขยายผลการวิจัยในด้านพื้นที่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อที่จะให้เห็นชัดในองค์ประกอบของปัจจัยการกล่อมเกลாதงการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง อีกทั้งในบริบทของวัฒนธรรมสังคมในกลุ่มอื่นอาจแสดงผลความสัมพันธ์และการพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างได้

4.2 นักการเมืองหรือพรรคการเมืองรวมทั้งหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนสามารถนำผลลัพธ์จากการวิจัยนี้ไปสร้างการสื่อสารทางการเมือง ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองของคนในสังคมเพื่อประโยชน์ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประชาธิปไตย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีพื้นที่อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ยโสธร และศรีสะเกษ ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน เนื่องจากเป็นกลุ่มเยาวชนที่กำลังศึกษาอยู่ทั้งในระบบ และออกนอกระบบไปแล้ว หากแต่มีความสมัครใจ หรือยินดีให้ข้อมูลแก่งานวิจัยนี้ กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยได้ใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างของ Cochran ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และยอมให้คลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 5 ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยต้องการเก็บข้อมูลจากทุกหน่วยประชากรด้วยตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคลาดเคลื่อน การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยถือตามจำนวนตัวแปรต้นเป็นเกณฑ์ ในการเลือกสถิติทดสอบ ทั้งนี้ใช้สถิติทดสอบแบบ t-test, F-test และ MANOVA ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบ Pearson Chi-Square สำหรับศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงคุณภาพ ส่วนตัวแปรเชิงปริมาณใช้ Pearson Correlation การวิเคราะห์ผลกระทบหรืออิทธิพลระหว่างตัวแปร ผู้วิจัยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบ Stepwise เพื่อลดจำนวน ตัวแปรที่เกินความจำเป็นออกไป แล้วตัดสินใจตามผลการพยากรณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ควรมีระดับความคลาดเคลื่อนสะสมไม่เกิน .10 ด้วยเช่นเดียวกัน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลัก หมายถึง ผู้มีความรู้ ประสบการณ์ หรืออาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ และมีความยินดี หรือสมัครใจในการให้สัมภาษณ์แก่ผู้วิจัยโดยปราศจากเงื่อนไข ทั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ยโสธร หรือศรีสะเกษ จำนวน 9 ท่าน ตามคุณสมบัติต่อไปนี้คือ เป็นผู้มีความรู้ด้านการเมือง ไม่น้อยกว่าระดับดุขภูมบัณฑิต หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการเมือง มาไม่ต่ำกว่า 10 ปี หรือเป็นผู้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองร่วมกับกลุ่มเยาวชน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ยืนยันไปตามผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบมีส่วนร่วม นำผลการวิจัยมาวิเคราะห์สรุปประเด็นเพื่อตอบวัตถุประสงค์และสนับสนุนการวิจัยเชิงปริมาณตามลำดับ

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาระดับองค์ประกอบของการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลາทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทย

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของการรับรู้ทางการเมือง

การรับรู้ทางการเมือง	\bar{X}	Std. Error	S.D.
ผู้ปกครอง (Parents)	3.10	0.05	0.98
กลุ่มเพื่อน (Peer Group)	3.28	0.05	1.03
สถานศึกษา (Education Institute)	3.34	0.05	0.97
การใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Online Usage)	3.02	0.06	1.17
รวม	3.18	0.05	0.87

จากตารางที่ 1 องค์ประกอบของการรับรู้ทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.18, S.D.=0.87$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ สถานศึกษา ($\bar{X}=3.34, S.D.=0.97$) รองลงมาคือ กลุ่มเพื่อน ($\bar{X}=3.28, S.D.=1.03$) และน้อยที่สุดคือ การใช้สื่อสังคมออนไลน์ ($\bar{X}=3.02, S.D.=1.17$)

ตารางที่ 2 องค์ประกอบของการกล่อมเกลாதทางการเมือง

การกล่อมเกลาททางการเมือง	\bar{X}	Std. Error	S.D.
การรอบรู้ภายใน (Internal Efficacy)	2.78	0.06	1.09
การรอบรู้ภายนอก (External Efficacy)	2.76	0.06	1.09
ความไว้วางใจเฉพาะเจาะจง (Specify Trust)	2.76	0.06	1.12
ความไว้วางใจแบบกระจาย (Diffuse Trust)	2.82	0.06	1.11
รวม	2.78	0.05	1.01

จากตารางที่ 2 องค์ประกอบของการกล่อมเกลาททางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.78, S.D.=1.01$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ความไว้วางใจแบบกระจาย ($\bar{X}=2.82, S.D.=1.11$) รองลงมาคือ การรอบรู้ภายใน ($\bar{X}=2.78, S.D.=1.09$) และน้อยที่สุดคือ การรอบรู้ภายนอก และความไว้วางใจเฉพาะเจาะจง ($\bar{X}=2.76, S.D.=1.09, 1.12$)

ตารางที่ 3 องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

การมีส่วนร่วมทางการเมือง	\bar{X}	Std. Error	S.D.
การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบดั้งเดิม (Traditional Political Participation)	2.66	0.06	1.06
การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบดิจิทัล (Digital Political Participation)	2.67	0.06	1.10
รวม	2.66	0.05	1.00

จากตารางที่ 2 องค์ประกอบการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.66, S.D.=1.00$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบดิจิทัล ($\bar{X}=2.67, S.D.=1.10$) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบดั้งเดิม ($\bar{X}=2.66, S.D.=1.06$)

ตารางที่ 4 สรุปการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลາทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

สรุป	\bar{X}	Std. Error	S.D.
การรับรู้ทางการเมือง	3.18	0.08	0.87
การกล่อมเกลาทางการเมือง	2.78	0.05	1.01
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	2.66	0.05	1.00
รวม	2.87	0.06	0.96

จากตารางที่ 4 ตัวแปรทั้งสามมีลักษณะตามค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.87, S.D.=0.96$) ทั้งในภาพรวมและตัวแปรองค์ประกอบ โดยตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรับรู้ทางการเมือง ($\bar{X}=3.18, S.D.=0.87$) รองลงมาคือ การกล่อมเกลาทางการเมือง ($\bar{X}=2.78, S.D.=1.01$) และน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง ($\bar{X}=2.66, S.D.=1.00$)

6.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ผลการวิจัยสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง

ตัวแปร	การรับรู้ทางการเมือง	การกล่อมเกลาทางการเมือง	การมีส่วนร่วมทางการเมือง
การรับรู้ทางการเมือง	1	.521**	.438**
การกล่อมเกลาทางการเมือง	.521**	1	.550**
การมีส่วนร่วมทางการเมือง	.438**	.550**	1

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 ตัวแปรการรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลາทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมือง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในระดับน้อย โดยมีค่า r ระหว่าง .438 - .550

6.3 ผลการศึกษาอิทธิพลปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทย สรุปผลการวิจัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 อิทธิพลปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทย

ตัวแปรพยากรณ์ (Predict Variable)	คะแนนดิบ (B)	ความคาด เคลื่อน มาตรฐาน (St_e)	คะแนน มาตรฐาน (β)	ผล ทดสอบ (t)	นัยสำคัญ (p value)
ค่าคงที่ (Constant)	.202	.102		1.983	.048
ความไว้วางใจแบบกระจาย	.257	.054	.286	5.042	.000
ความไว้วางใจเฉพาะเจาะจง	.254	.052	.284	.4896	.000
การรับรู้ภายใน	.172	.044	.188	3.885	.000
กลุ่มเพื่อน	.087	.038	.089	2.277	.023
การใช้สื่อสังคมออนไลน์	.090	.041	.105	2.168	.031
$R = .834 R^2 = .695 R^2_{Adj} = .691 F = 165.963 p \text{ value } .001$					

จากตารางที่ 6 อิทธิพลปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การรับรู้ทางการเมือง การกล่อมเกลาทางการเมือง และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนไทย ประกอบด้วยความไว้วางใจแบบกระจาย ความไว้วางใจเฉพาะเจาะจง การรับรู้ภายใน กลุ่มเพื่อน และการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ทั้งนี้มีผลทดสอบ F เท่ากับ 165.963 (Sig. 001) ส่วนคะแนนมาตรฐานหรือสัมประสิทธิ์พยากรณ์ของแต่ละตัวแปรนั้นประกอบด้วย .286, .284, .188, .089 และ .105 นอกจากนี้แล้ว ตัวแปรทั้งหมดมีอำนาจพยากรณ์อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยมีค่า $R^2 = .695$ หากแต่มีระดับความคลาดเคลื่อน .39 หรือมีความน่าเชื่อถือของการพยากรณ์เท่ากับ .691 หรือมีอำนาจพยากรณ์อยู่ในระดับปานกลาง

6.4 ข้อเสนอแนะปัจจัยที่สำคัญที่เป็นเหตุของการกล่อมเกลาทางการเมืองและมีผลกระทบทำให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนในประเทศไทยให้แก่นักวิชาการ นักการเมืองได้เรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ นั้น เป็นผลเกิดจาก 1) การทำ

กิจกรรมสาธารณะด้วยความสมัครใจ 2)การเฝ้าติดตามผลกระทบจากการใช้อิทธิพลทางการเมือง 3)กำเนิดแนวคิดทางการเมือง ซึ่งอาจเป็นผลต่อเนื่องจากการรับฟังแนวคิด หรืออุดมคติทางการเมือง โดยเฉพาะแนวคิดการอยู่ร่วมกันได้ด้วยความเคารพและการใช้สิทธิตามหลักมนุษยชน 4)ความรวดเร็วของการสื่อสารในสังคม Online 5)ความรอบรู้ภายใน หรืออาจเรียกว่า เป็นความฉลาดของวัย ความตื่นตัวของวัย ไปจนถึง การแพร่กระจายความข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว อันเป็นพฤติกรรมปกติของเยาวชนอายุไม่เกิน 18-20 ปี 6)ความชื่นชมเฉพาะตัว หรืออาจสรุปว่า เป็นข้อคิด หรือคติทางการเมือง ที่กระตุ้นให้เยาวชน เริ่มหันมาให้ความสนใจ หรือเกิดภาวะตื่นรู้ทางการเมือง เข้าใจแล้วว่า การเมืองส่งผลอย่างไรต่อการดำรงชีวิตประจำวันของตน และคนอื่นในสังคม 7)กลุ่มเพื่อน ซึ่งอาจมีผลกระทบลดทอนบ้าง แต่ยังคงกล่าวได้ว่า มีอิทธิพลต่อแนวคิด หรือทัศนคติทางการเมืองของกลุ่มเยาวชน แล้วกระทบต่อเนื่องไปยังกระบวนขัดเกลาดตนเอง ให้เข้าไปร่วมทำกิจกรรมใดใดทางการเมือง กับกลุ่มการเมืองที่ชื่นชอบ เป็นการเฉพาะ

7. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีข้อค้นพบแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนรุ่นใหม่ั้นประกอบด้วย การทำกิจกรรมสาธารณะ การทำความเข้าใจเกี่ยวกับ อิทธิพลของอำนาจการเมือง และการมีแนวคิดทางการเมืองเป็นของตนเอง ที่ช่วยให้เกิดการรับรู้ข้อมูล หรือข่าวสาร และการเคลื่อนไหวทางการเมือง ไปจนถึงกลายเป็นกระบวนการหล่อหลอมบุคลิกภาพทางการเมืองหรืออาจพิจารณาได้จาก ค่านิยมทางการเมืองแต่ละคนที่เป็นอยู่ ซึ่งสามารถส่งผลกระทบได้โดยตรงต่อการเข้าร่วมทำกิจกรรมทางการเมือง ทั้งที่เป็นไปตามแบบแผน หรือประเพณีเดิม เช่น การไปเลือกตั้ง หรือแม้แต่รับฟังนักการเมืองแบบไม่กลั่นกรอง ไปจนถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองแบบใหม่แบบที่ใช้เครื่องมือในการสื่อสาร แล้วส่งสัญญาณถึงกลุ่มการเมืองเดียวกัน ตลอดจนถึงการสืบค้นคำตอบ หรือการค้นหาความจริงทางการเมืองร่วมกันของประชาชน แต่อย่างไรก็ตาม ในรูปแบบของแต่ละกิจกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชน หรือคนรุ่นใหม่เท่าที่เป็นไปได้ นั้น อาจประกอบด้วย การเปิดพื้นที่สาธารณะ การไม่จำกัดขอบเขตของการแสดงความคิดเห็นแม้แต่เวลา หรือสถานที่ ตลอดจนถึงการออกกฎหรือระเบียบใดใด อันเป็นอุปสรรคขัดขวางการใช้เสรีภาพทางความเห็น และการกระทำของเยาวชน ย่อมนำไปสู่ความขัดแย้งเพิ่มมากขึ้น ซึ่งด้วยเหตุนี้แล้ว การรับฟังปัญหา การแสวงหาทางออกร่วมกันระหว่างคนต่างรุ่น น่าจะเป็นเพียงแนวทางเดียว ที่ช่วยให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบเก่าและใหม่ นำประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าแบบยั่งยืนได้

ซึ่งจากผลของการค้นพบดังกล่าวนี้ มีผลวิจัยที่สอดคล้องกับผลวิจัยของ กฤษชพลณ์ บุญครอง และศิวัช ศรีโกคา (2562) ที่ได้ค้นพบว่า การตื่นตัวทางการเมืองของกลุ่มเยาวชน เป็นผลจากสถาบันกล่อมเกลாதทางการเมือง มาตั้งแต่สถาบันครอบครัวไปจนถึงการสื่อสาร โดยเฉพาะการได้รับข้อมูล

ข่าวสาร และการติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมืองผ่าน Facebook ที่ช่วยให้เยาวชนตื่นตัวทางการเมือง ซึ่งแม้จะยังมีระดับน้อยถึงปานกลางอยู่ในขณะนี้ก็ตาม แต่หากเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น ย่อมนำไปสู่การสร้างความสำเร็จได้ชัดเจนยิ่งกว่า เพียงการรับฟัง หรือการติดตามปัญหา แต่ไม่สามารถช่วยให้ค้นพบความจริงทางการเมืองได้ นอกจากนี้แล้ว ยังมีผลวิจัยที่ค่อนข้างจะขัดแย้ง และมีส่วนคล้ายกันกับผลวิจัยของ เปรมศักดิ์ แก้วมรกฏ (2561) ที่ค้นพบ การแสดงบทบาทของแต่ละสถาบันในสังคม ที่ส่งต่อการรับรู้ และความเข้าใจทางการเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่เป็นแต่เพียงเปลือกนอก เช่น การให้ความรู้ทางการเมืองของโรงเรียน และหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะกับหน่วยงานระดับท้องถิ่น ที่มักแสดงออกไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การแสดงปัญหาทุจริต และความไม่รับผิดชอบต่อการพัฒนาสังคม อันส่งผลให้เกิดค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง แล้วส่งผลให้การตื่นตัวทางการเมืองของเยาวชน น้อยกว่าปกติ ประกอบกับสภาพปัญหาการมอมเมาของสังคม การแพร่ระบาดของยาเสพติด ไปจนถึงการทุจริตของเจ้าหน้าที่ ซึ่งกระทบต่อการแสดงความคิดเห็นของเยาวชนนั้นอาจได้รับอันตรายได้ แล้วส่งผลให้มีระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อย แต่อย่างไรก็ตาม ผลวิจัยนี้ ยังคล้ายกับข้อค้นพบของงานวิจัย นันทพัทธ์ ชัยโฆษิตถิรมย์ (2559) ที่ได้ค้นพบเกี่ยวกับ ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น มักสัมพันธ์กับระดับรายได้ และรูปแบบของการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งมักมีสภาพเป็นไปตามรูปแบบ หรือกระบวนการที่รัฐกำหนด เช่น กฎหมาย หรือกฎระเบียบของสังคม ซึ่งส่งผลให้แต่ละชุมชนต่าง กระตือรือร้นให้หน่วยงานรัฐรับฟังปัญหา และการเปิดกว้างในการรับฟังทุกความเห็น ตลอดจนการร่วมมือกันขจัดความขัดแย้ง ด้วยการหาข้อสรุปที่ยอมรับได้ของทุกกลุ่มประชาชน ทั้งนี้อาจจำเป็นต้องมีการพัฒนาธรรมาภิบาลของแต่ละชุมชน ไว้สำหรับการกำหนดวิถีชุมชน ทั้งในทางทฤษฎีและปฏิบัติ กล่าวคือ ทุกชุมชน หรือแต่ละสังคมมีรูปแบบการดำรงชีวิตเป็นของตนเอง ซึ่งเท่ากับ มีผลวิจัยที่ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับ สิทธิมนุษยชน หรือความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกันของประชาชนทุกคน โดยปราศจากการละเว้น

เพราะฉะนั้น การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเยาวชนรุ่นใหม่ นั้น มีความเป็นไปได้ แต่เฉพาะเพียง 1)การเปิดกว้างในการรับฟังทุกความเห็น 2)การมองเห็นที่มาของปัญหาตัวเดียวกัน คือ การได้รับคำตอบที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นกว่าเดิม และ 3)การนำไปสู่ข้อสรุปที่ตรงกันหรือยอมรับได้ของทุกกลุ่มในสังคม ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดความขัดแย้งกันของประชาชน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ นักวิชาการหรือนักศึกษา สามารถนำไปขยายผลการวิจัยในด้านพื้นที่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อที่จะให้เห็นชัดในองค์ประกอบของปัจจัย(Factors) การกล่อมเกลாதทางการเมือง(Political Socialization) และการมีส่วนร่วมทางการเมือง(Political Participation) อีกทั้ง

ในบริบทของวัฒนธรรมสังคมในกลุ่มอื่นอาจแสดงผลความสัมพันธ์และการพยากรณ์การมีส่วนร่วมทางการเมืองที่แตกต่างได้

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ผู้ปกครอง หัวหน้าสถานศึกษาหรือหัวหน้าหน่วยราชการทุกหน่วย สามารถนำเอาผลวิจัยไปใช้ในการกำหนดแนวคิด และวิธีดำเนินงาน เกี่ยวกับ การส่งเสริมความเข้าใจทางการเมือง ที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ รวมถึง นำไปใช้กระตุ้นการมีส่วนร่วมทางการเมือง หากแต่เน้นความสำคัญด้าน การเปิดโอกาส ในการทำกิจกรรมสาธารณะของเด็ก และเยาวชนรุ่นใหม่ด้วยความสมัครใจ เพื่อให้ความเต็มใจ นี้ส่งผลต่อพัฒนาการด้านแนวคิดทางการเมือง รวมไปถึง ความเข้าใจต่อลัทธิ หรืออุดมการณ์ความเป็นประชาธิปไตยได้อย่างแท้จริง สิ่งสำคัญคือการนำเอาผลวิจัยนี้ไปปรับใช้เกี่ยวกับ การมองเห็นปัญหา การเปิดพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น และการร่วมกันแสวงหาข้อสรุปที่ทุกกลุ่มยอมรับได้ อันเป็นหลักการสำคัญหนึ่ง ของการดำรงชีวิตแบบประชาธิปไตย

8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.3.1 ประชาชน นักวิชาการ และนักวิจัยโดยทั่วไป สามารถนำเอาสิ่งที่ค้นพบจากงานวิจัยนี้ไปใช้เป็นหัวข้อในการศึกษาต่อ หรืออาจนำไปใช้วิจัยกึ่งทดลอง วิจัยเชิงปฏิบัติการ วิจัยในพื้นที่ประชากรอื่น ตลอดจนอาจนำไปใช้พัฒนาหัวข้อวิจัยอื่นเพิ่มเติม เช่น การทำกิจกรรมสาธารณะ และผลกระทบต่อความเข้าใจทางการเมือง ของเด็กและเยาวชนในแต่ละสถานศึกษา หรือพัฒนาการแนวคิดทางการเมือง และการรับรู้อิทธิพลทางการเมือง ของกลุ่มเด็กและเยาวชน กลุ่มขาดโอกาส และด้อยโอกาสทางการศึกษาหรืออาจนำไปศึกษา เกี่ยวกับการเปิดโอกาส และพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ ของกลุ่มประชากรใดใด เช่น กลุ่มข้าราชการ ทหาร ตำรวจหรือหน่วยงานใดใด ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อพัฒนาการความเป็นประชาธิปไตยในสังคมไทยหรือความสมัครใจในการทำกิจกรรมสาธารณะ และความเข้าใจทางการเมืองตามแบบประชาธิปไตยของประชาชนแต่ละกลุ่ม อสม. ทหาร ตำรวจ หรือข้าราชการหน่วยต่างๆ ในสังคมไทย

9. บรรณานุกรม

- กฤษชพลณ์ บุญครอง และศิวัช ศรีโกคา. (2562). นักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น กับความตื่นตัวทางการเมือง. วารสารด้านการบริหารรัฐกิจ และการเมือง. 8(3). 94-119.
- ไทยรัฐ. (2563). นักเรียน นักศึกษาสนใจการเมืองไม่ดีหรือ?. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2564. จาก <https://www.thairath.co.th/news/politic/1913593>
- นันทพัทธ์ ชัยโฆษิตกริมย์. (2559). การเมืองในชีวิตประจำวันของประชาชนในพื้นที่ชนบท กรณีศึกษาในหมู่บ้านภาคกลางแห่งหนึ่ง. วารสารสหวิทยาการวิจัย ฉบับบัณฑิตศึกษา. 5(1). 54-61.

- เปรมศักดิ์ แก้วมรกต. (2561). วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของวัยรุ่นในสังคมพหุวัฒนธรรม กรณีศึกษา อำเภอนาทม จังหวัดสงขลา. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี*. 12(พิเศษ). 217-225.
- พรอัมรินทร์ พรหมเกิด. (2563). **นักเรียน นักศึกษา กับการฟื้นตัวกลับมาขึ้นนำการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองใหม่อีกครั้ง**. สืบค้นเมื่อ 15 ตุลาคม 2564. จาก https://www.matichon.co.th/newspaper-cover/news_2317641
- Almond, G., & Powell, B. (1966). **Comparative Politics: A Development Approach**. Boston : Little, Brown and Company.
- Almond, G.A. & Verba, S. (1963). **The civic culture: Political attitudes and democracy in five nations**. Princeton, NJ : Princeton University Press.
- Chiao, J.Y., Bowman, N.E. & Gill, H. (2008). The political gender gap: Gender bias in facial inferences that predict voting behavior. *PLoS One*. 3(10). e3666
- Dahlgren, P. (2007). **Young citizens and new media**. Learning for democratic participation, New York and London : Routledge.
- Dalton, R.J. (2000). Citizen attitudes and political behavior. *Comparative Political Studies*. 33(6-7). 912-940.
- Fahmy, E. (2006). **Young citizens. Young people's involvement in politics and decision making**. Hampshire : Ashgate.
- Finifter, A.W. (1970). Dimensions of political alienation. *American Political Science Review*. 64(2). 389-410.
- Jennings, M.K., & Stoker, L. (2004). Social trust and civic engagement across time and generations. *Acta politica*. 39(4). 342-379.
- Kasse, M. (1999). Interpersonal trust, political trust and non-institutionalized political participation in Western Europe. *West Europe Politics*. 22(3). 1-21.
- Levi, M. & Stoker, L. (2000). Political trust and trustworthiness. *Annual Review of Political Science*. 3(1). 475-507.
- Miller, N.R. (1980). A new solution set for tournaments and majority voting: Further graph-Theoretical approaches to the theory of voting. *American Journal of Political Science*. 24(1). 68-96.

- Min, S.J. (2010). From the digital divide to the democratic divide: Internet skills, Political interest and the second-level digital divide in political interest use. **Journal of Information Technology & Politics**. 7(1). 22-35.
- Newton, K. & Van Deth, J.W. (2010). **Foundations of comparative politics**. Cambridge, England : Cambridge University Press.
- Paige, J.M. (1971). Political orientation and participation and riot participation. **American Sociological Review**. 36(5). 810-820.
- Putnam, R.D. (2000). **Bowling alone: The collapse and revival of American community**. New York, NY : Simon & Schuster.
- Schulz, W. (2005). **Political efficacy and expected political participation among lower and upper secondary students**. A comparative analysis with data from the IEA Civic Education Study. Proceeding from ECPR General Conference. Budapest.
- Shaffer, F.C. (2014). Not-So-Individual Voting: Patriarchal Control and Familial Hedging in Political Elections around the World. **Journal of Woman Politics & policy**. 35(4). 349-78.
- Silver, N. (2016). **How I acted like a pundit and screwed up on Donald Trump**. Retrieved 15 October 2021. From <http://fivethirtyeight.com>
- Tarrow, J. (1997). **Breaking up American: Advertisers and the new media world**. Chicago, IL : University of Chicago Press.
- Verba, S., Schlozman, K.L. & Brady, H.E. (1995). **Voice and equality: Civic voluntarism in American politics**. Cambridge, MA : Harvard University Press.
- Yang, Y. & Land, K.C. (2013). **Age-Period-Cohort Analysis: New models, methods and empirical applications**. Boca Raton, FL : CRC Press.